

צפיית התשובה

הרב דב ביגון

מנהל "מכון מאיר" ירושלים

החזיון הנפלא של התעוררות השיבה ליהדות, מביא לקיתון של צוננים, להתנגדות ולרתיעה. חלקים בעם שהיו מעוניינים להתקרב ליהדות – מתעכבים, ורבים שואלים את השאלה: מדוע? תשובה לדבר אנו מוצאים אצל הרב קוק זצ"ל, במאמרו "התשובה והשלום" (אורות התשובה קכ"ג).

הרב מציין "שהמעכב הראשי של תשובת כלל ישראל הוא המושג והציור של התשובה, שנתפס שלא על-פי אמת רק עם דלדול נפש, עם חולשה ורפיון והגמכת החיים". ציור זה פוגם בתשובת הפרט, ויותר מכל הוא המעכב את התשובה הכללית.

התשובה הגדולה שאנו מצפים לה, "לא נובעת מנפשות בודדות מרוסקות – מוכרחת להיות מוצבת בקרב נפשנו פנימה, בצורה של חזיון כביר רב אונים... ולהפעים, בקרבנו כח נעלה, של כח יוצר פורה ושוטף, בכל הערכים הרוחניים והמעשים שלנו".

התשובה הקטנה של אנשים בודדים – שאינם יונקים מאוצר הנשמה של הכלל כולו, שאינם רואים בתחיית ישראל בארצו דבר מקודש, היא כיום מן הגורמים הראשיים המעכבים את תשובת הכלל.

מחובתנו להכנס למלאכת הקודש ולעורר לתשובה גדולה ורעננה, המקושרת לכלל ישראל ולתחיית האומה בארצה. רוחו של אהרון הכהן – "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" תנחה אותנו. ומתוך כך נזכה לקדש שם שמים – ונזכה לאור חדש על ציון יאיר, ולקיום דברי הנביא: "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".